

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prze numerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 55 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Przewodnik naukowy i literacki“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 5 arkuszy in 8vo. dla całości i półrocznych przedpłaconych bezpłatnie, dla kwartalnych za dopłatą 30 ct. miesięcznie. Sam „Przewodnik naukowy i literacki“ bez „Gazety“ calorocznie 4 zł w a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należność steplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklama cye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji.

SZEMATYZM królestwa Galicyi i Lodomerji z wielkim księstwem Krakowskim na rok 1873

jest do sprzedania:

w Administracji „Gazety Lwowskiej“
ulica wałowa l. 29 po 2 zł. 50 ct.
w księgarni Gubrynowicza i Schmidta plac
św. Ducha po 3 zł w a.

Część urzędowa.

C. k. namiestnictwo nadało na przedstawienie gal. Wydziału krajowego opróżnione stypendjum fundacji Eichborna w rocznej kwocie 170 zł. w a. słuchaczowi wydziału lekarskiego w uniwersytecie Jagiellońskim Tadeuszowi Uranowiczowi sierocie po prywatnym oficjalności.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 21. lutego 1873.

Do 15. lutego r. b. ustał księgosusz w Kobyle w powiecie zbaraskim, w Suprańowce, Iwanówce i w Sorocku w powiecie skałackim, tudzież w Starobrodach w powiecie brodzkim. Świeżego wybuchu księgosuszu nie sprawdzono. Obecnie zaraza ta panuje tylko w Nowemsiolu i Zarudeczku w powiecie zbaraskim, tudzież w miasteczkach Skałacie i Trembowli.

Z ogólnej liczby 1301 sztuk bydła rogatego padło w czasie od 1. do 15. lutego w 9. zagrodach 11 sztuk, a 13 chorych i 47 sztuk podejrzanych o zarazę zabito.

Oprócz tego panowała zaraza na owce w Nowemsiolu gdzie 1 padła, 3 chorych a 4 zdrowych owiec zabito.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 19. lutego 1873.

Dnia 21. lutego 1873 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt LVI dziennika ustaw państwa za r. 1872 w wydaniu włoskiem, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, kroackim i romańskim.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 157. Traktat z 18. listopada 1871 zawarty pomiędzy c. k. rządem z jednej a przedsiębiorstwem żeglugi parowej austriacko węgierskiego Lloyd'a z drugiej strony w sprawie służby pocztowej na morzu.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołów c. k. krajowej Rady Zdrowia z r. 1872.

C. k. krajowa Rada zdrowia odbyła w roku 1872 trzynastę posiedzeń zwyczajnych, na których wskutek wezwania wys. c. k. namiestnictwa.

1) uznała potrzebę zmiany §. 925 u. c., dotyczącego ewikcji przy kupnie i sprzedaży bydła, wnosząc aby następujące wady i choroby zwierząt domowych podlegały ewikcji.

a) u koni zozła podejrzana, nosaczna, skotowacenie i tylezak z terminem 9ciodniowym, jama ślepoty, czyli peryodyczne zapalenie oczu, z terminem 40-dniowym.

b) u bydła rogatego księgosusz z terminem 10ciodniowym, zaraza płucowa zaś z terminem 30ciodniowym, wreszcie

c) u owiec ospa z terminem 8miodniowym.

2) orzekła, że ze względów zdrowotnych nie stoi na przeszkodzie ekshumacji zwłok ś. p. barona Brunickiego, zmarłego w r. 1866 w skutek cholery, celem przeniesienia do grobu rodzinnego, jeżeli takowa przedsięwzięta będzie w porze zimowej i z zachowaniem środków ostrożności mianowicie należytej dezynfekcji grobu, zwłok i trumny oraz obowiązujących przepisów policyi zdrowia.

3. oddała zdanie w sprawie rekursu patrona chirurgii Maurycyego Zauderera z Nowego Sącza, przeciw orzeczeniu tamtejszego c. k. starosty, zakazującemu mu wykonywania praktyki lekarskiej w Nowym Sączu, uznając orzeczenie c. k. starosty za zgodne z obowiązującymi przepisami.

4) oznaczyła stosunek prawny filii apteki w Iwonie, oraz prawa i obowiązki aptekarza, któremu takową powierzono.

5) sprzeciwiła się pozwalaniu chowania zwłok zmarłych Siostr Miłosierdzia i zakonników reguły św. Wincentego a Paulo w podziemiach nowo wybudowanego kościoła na Kleparzu w Krakowie, uznając chowanie zwłok także za szkodliwe, oświadczając się natomiast, za pozwoleniem przeniesienia zwłok ś. p. biskupa Łętowskiego z grobowca na Wawelu do katakomb wyżej wspomnianego kościoła, pod pewnymi warunkami.

6) oświadczyła się przeciw uwolnieniu p. Medweja od obowiązku utrzymywania w zakładzie hydroterapeutycznym w Sasowie dyplomowanego lekarza, z powodu że wyżej wymieniony właściciel tego zakładu nie ma prawem wymaganego wykształcenia lekarskiego.

7) oświadczyła się za udzieleniem pozwolenia przeniesienia zwłok ś. p. Aleksandra Hr. Przezdzieckiego z cmentarza krakowskiego do grobowca rodzinnego w kaplicy hr. Przezdzieckich w kościele OO. Dominikanów w Krakowie

8) orzekła, że ze względów zdrowotnych nie stoi na przeszkodzie urzędzeniu garbarni na Piasku w Krakowie podług planu przez Ludwika Lipińskiego przedłożonego i pod warunkami przez magistrat krakowski oznaczonymi.

9) postawiła wnioski co do zmian w cenie leków nastąpić mających przy rewizji taksy aptekarskiej, przedstawiła konieczność ustanowienia taksy weterynaryjnej oraz potrzebę corocznego przedsięwzięcia rewizji taksy aptekarskiej.

10) orzekła o zdolności weterynarzy ubiegających się o posadę weterynarzy powiatowych w Skałacie, Brodach i Oświęcimiu.

11) przedłożyła sprawozdanie weterynaryjne za rok 1872 wys. c. k. ministerstwu przesłać się mające.

12) uznała za potrzebne uregulowanie gremiów chirurgicznych, uważając obowiązujące pod tym względem przepisy za zastarzałe, postawiła wniosek, aby istniejące gremia chirurgiczne pod tym względem objawiły swe życzenia.

13) przedłożyła c. k. namiestnictwu wnioski, co do przeprowadzenia przepisów policyi zdrowia podczas grasowania cholery we Lwowie, jakoteż mniejszych miastach i wsiach, oraz co do nadzoru lekarzy delegowanych z ramienia rządu do niesienia pomocy chorym zapadłym na choleryę i czynności zwierzchności gminnych przedstawiając potrzebę mianowania w tym celu komisarzy cholerycznych dla powiatów choleryą nawiedzonych.

14) przedłożyła instrukcję dla weterynarza rządowego w Oświęcimiu.

15) przedłożyła terna z kandydatów ubiegających się o posady lekarzy powiatowych w Gródku, Brzesku i Nisku, tudzież o posadę lekarza fabrycznego w Winnikach.

15) objawiła zdanie pod względem uznania szpitala w Podhajcach za powszechny i publiczny zakład, określając warunki, którym się w takim razie założyciele tegoż zakładu poddać winni.

16) oświadczyła w sprawie grzebania zwłok Siostr Zgromadzenia Sakramentek w grobowcach pod kościołem, aby c. k. Namiestnictwo postarało się o zniesienie przywileju zakonowi temu nadanego, podciągając konwent ten pod przepisy obowiązujące w całej monarchii, w myśl których zwłoki grzebane być winny na cmentarzach wspólnych.

17) uznała zarzuty wniesione przez lek. pow. Dra. Krziza przeciw umieszczeniu szpitalu powszechnego w Złoczowie w zabudowaniu przez Wydział krajowy na ten cel zakupionem, za nieuzasadnione.

18. Oświadczyła się za udzielaniem koncesji ludziom mającym wszelką rękomię pewności, do wykonywania praktyki trucicia i tępienia szczurów i myszy.

19) uznała metody leczenia cholery podane przez p. Kalickiego w osobnej broszurze za znane i niedostateczne, uważając za niestosowne odbywanie prób za pomocą tych metod.

20) orzekła że przesłany przez J. Stworzyńskiego lek przeciw cholery nie ma żadnej wartości.

21) uznała potrzebę otworzenia aptek publicznych

w Niepołomicach, Wilamowicach, Głogowie, Zakliczynie, Sołotwinie, Pruchniku, 2 aptek nowych we Lwowie, filii apt. w Tuchowie, Chyrowie i Borysławiu, sprzeciwiła się zaś otworzeniu apteki w Zawadzcu.

22) oświadczyła się za udzieleniem pozwolenia do otwarcia oficyn chirurgicznych:

a) chir. J. Janiszewskiemu w Bukowsku.

b) chir. M. Eskreis w Birczy.

c) chir. L. Reiss w Kulikowie.

d) chir. J. Heltmann w Tarnobrzegu.

Lwów dnia 18. lutego 1873.

Przewodniczący c. k. kraj. Rady zdrowia
Dr. Cassina.

Wiedeń. Najjaśniejszy Pan raczył zezwolić na założenie 4 klasowego gimnazjum państwowego w Złoczowie z początkiem roku szkolnego 1873/4.

— Dwudzieste siódme posiedzenie izby panów Rady państwa odbyło się 20go b. m.

Na ławie ministrów zasiadli Ich Excelencye: prezydent rady ministrów książę Adolf Auersperg i ministrowie: baron Lasser, dr. Stremayr, dr. Glaser, dr. Unger, Chlumecky, i pułkownik Horst.

Izba prowadziła dalej dyskusję nad projektem nowej procedury karnej, który uchwalony został w drugim i trzecim czytaniu według wniosków komisji. Nie mogąc dla braku miejsca podać nawet w streszczeniu toku dyskusji poprzestajemy na wskazaniu zmian, jakie izba panów zrobiła w projekcie uchwalonym już przez izbę deputowanych.

Najpierw przyznała izba panów rządowi prawo zawieszania na pewien okres czasu i w pewnych miejscach działalności sądów przysięgłych. Drugą ważną zmianą jest przyjęcie nadzwyczajnej rewizji wyroków. Na wniosek barona Hardtla uchwalila izba panów, że w razie niewłaściwego zachowania się adwokata w obec sądu, tenże ma całą sprawę odstąpić dyscyplinarnej władzy, która może odjąć adwokatowi prawo występowania w charakterze obrońcy na czas 1—6 miesięcy.

Przeciw temu przemawiał Jego Excell. minister spraw wewnętrznych br. Lasser a to z powodu, iż według projektu o bezpośrednich wyborach do Rady państwa nigdzie gminy wiejskie tak silnie nie zostały zastąpione, jak w Galicyi.

Dep. dr. Brestel wniósł zmniejszenie liczby deputowanych z kuryi większych posiadłości Austrii poniżej Anizy o jednego, a powiększenie natomiast liczby deputowanych z kuryi gmin wiejskich o jednego,

Dep. br. Tinti przemawiał przeciw wnioskowi dr. Brestla.

Dep. Carneri domagał się, ażeby rozprawiano także nad deputowanymi ze Styrii.

— Na posiedzeniu komisji konstytucyjnej izby deputowanych, które się odbyło dnia 20. bm., był ze strony rządu obecny Jego Excell. minister spraw wewnętrznych br. Lasser.

Dep. dr. Tomaszczuk postawił wniosek względem powiększenia liczby deputowanych z kuryi gmin wiejskich w Galicyi z 27 na 28.

Ded. dr. Kaiser oświadczył się przeciw wnioskowi dr. Brestla.

Dep. Fux motywował swój wniosek względem powiększenia liczby deputowanych miasta Wiednia.

Jego Excell. minister spraw wewnętrznych br. Lasser zauważał, iż niepodobna zgodzić się na wniosek dr. Fuxa.

Dep. dr. Giskra oświadczył iż miał zamiar postawić wniosek względem pomnożenia liczby deputowanych miasta Wiednia. Jeżeli się tylko uwzględni Tyrol i Dalmacyę nie da się zaprzeczyć, iż nawet według zasad projektu rządowego powinien Wiedeń więcej deputowanych otrzymać.

Mowca nie stawia jednakże tego wniosku a to z następujących powodów: najprzód zachodziły by wielkie trudności w przeprowadzeniu takiego wniosku; dalej zawarty został między rządem a deputowanymi niższej Austrii pod tym względem kompromis, który znalazł wyraz w przedłożeniu rządowym, mowca zaś nie chciałby naruszać tego porozumienia; w końcu oświadczył rząd, iż pod żadnym warunkiem nie przystanie na dalsze powiększenie liczby posłów Wiednia a

owca na tym punkcie nie chce stawić rządowi zasadniczej opozycji. Wszystkie te względy nie sprzeciwiają się jednakże wnioskowi dr. Brestla, i dla tego dr. Giskra za nim głosować będzie.

Dep. dr. Kuranda oświadczył, iż musi wskutek znanej konferencji niższo-austriackich deputowanych z ministerstwem, na posiedzeniu komisji dalsze stawiać wnioski. Na konferencji oświadczył rząd, iż zamierza nadać Wiedniowi tylko 9. deputowanych; usilnym domaganiem deputowanych wiedeńskich udało się powiększyć tę liczbę na 12. Myśl o odłączeniu miasta Wiednia od niższej Austrii, jak się tego w swoim czasie domagał jeden z deputowanych morawskich, miała swoje uzasadnienie, kiedy jeszcze sejm niższo-austriacki wybierał deputowanych wiedeńskich do Rady państwa; wobec bezpośrednich wyborów względ polityczny odpada a pozostaje do uwzględnienia tylko ta okoliczność, że Wiedeń wskutek połączenia swego z arcyksięstwem wyższe płacić musi podatki; lecz jestto kwestya wewnętrzna. W końcu oświadczył się mowca za wnioskiem dr. Brestla.

Dep. br. Tinti zwracał uwagę, iż przez przyjęcie wniosku dep. Brestla stronnictwo liberalne raczej straci niż zyska a to z powodu, ponieważ stronnictwo klerykalne ma wielki wpływ na wybory w kuryi wiejskiej.

Dep. dr. Rechbauer rzekł, iż projekt reformy wyborczej zrobił na nim bardzo złe wrażenie, mowca nie będzie stawał wniosków w kwestjach podrzędnych, przypomina tylko, iż właściciele większych posiadłości w Styrii opłacają tylko 73000 podatków.

Po kilku uwagach uczynionych przez ministra spraw wewnętrznych br. Lassera przystąpiono do głosowania i uchwalono wniosek dr. Brestla.

Jego Exc. pan minister Lasser oświadczył, iż na radzie ministrów nie będzie przemawiać za przyjętym wnioskiem dr. Brestla.

Dep. Fux cofnął swe wnioski nie dla tego, jakoby się nie zdołały utrzymać lecz z powodu trudności w ich przeprowadzeniu.

Wnioski rządowe odnoszące się do wyższej Austrii, Salzburga, Styrii, Karyntyi i Krainy przyjęto.

Dep. dr. Tomaszczuk wniósł, ażeby na Bukowinie miasto Czerniowce i Izba handlowa wspólnie wybierały.

Jego Exc. pan minister br. Lasser zauważył, iż właśnie powiększono liczbę deputowanych z miast i izb handlowych.

Dep. dr. Herbst przemawiał przeciw wnioskowi dep. Tomaszczuka, po czem przyjęto przedłożenie rządowe względem Bukowiny i Morawy.

Deput. dr. Demel żądał, ażeby na Szlązku miasto Opawa i Izba handlowa wybierały wspólnie 4. deputowanych do Rady państwa.

Za wnioskiem tym przemawiał dep. Zailner.

Pomimo sprzeciwiania się Jego Exc. br. Lassera uchwalono wniosek dep. Demla.

Na wieczornym posiedzeniu d. 20. b. m. komisya konstytucyjna skończyła obrady nad projektem ustawy, zmieniającej ustawę zasadniczą o reprezentacji państwa z d. 21. grudnia r. 1867.

Projekt ordynacyi wyborczej dla Rady państwa.

(Ciąg dalszy.)

§. 48. Rezultat obliczenia głosów ma być natychmiast ogłoszonym przez przewodniczącego komisji wyborczej, a jeżeli wybór deputowanych przez podjętą czynność wyborczą nie został jeszcze ukończony, natenczas przewodniczący doda, że o ogólnym rezultacie wszystkich do siebie należących głosowań dowiedzieć się będzie można w głównym miejscu wyboru.

W ostatnim razie komisarz wyborczy zawiadomi natychmiast o rezultacie głosowania, o ile można drogą telegraficzną, tego urzędnika politycznego, który powołany jest do ułożenia w głównym miejscu wyboru, ogólnego rezultatu podjętych w poszczególnych miejscach wyboru do siebie należących głosowań.

§. 49. Wybrany deputowanym jest ten, kto otrzymał więcej niż połowę wszystkich ważnych głosów.

Jeżeli więcej osób, niż miało być wybranych, otrzymało bezwzględną większość głosów, natenczas rozstrzyga większa liczba głosów, lub w razie równości głosów rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej o tem, kto ma być uważanym za wybranego.

Jeżeli nie osiągnięto bezwzględnej większości głosów, natenczas co do wybrać się jeszcze mających deputowanych należy odbyć wybór ściślejszy.

§. 50. Przy wyborze ściślejszym ograniczą się wybory tylko do osób, które przy pierwszym skrutynium względnie najwięcej miały głosów po tych, co otrzymali większość bezpośrednią.

Liczba osób mających wejść do wyboru ściślejszego wynosi zawsze dwa razy tyle, ile ma być wybranych deputowanych.

W razie równości głosów rozstrzyga los kto ma wejść do wyboru ściślejszego.

Każdy głos, który padnie przy wyborze ściślejszym na osobę do wyboru tego nie należącą, uważanym być ma za nieważny.

Jeżeli przy wyborze ściślejszym wszystkie oddane głosy ważne rozdzielone są równo między wszystkie do wyboru wchodzące osoby, tak, że każda ma za sobą połowę wszystkich głosów, natenczas rozstrzyga los wyciągnięty przez przewodniczącego komisji wyborczej, która z nich uważana być ma za wybraną.

Jeżeli prócz tego wypadku nie zostanie osiągnięta większość bezwzględna, należy wybór ściślejszy dalej prowadzić dopóki względem wszystkich wybrać się mających deputowanych nie osiągnięto się bezwzględnej większości głosów, lub dopóki wspomniany wyżej równy rozdział głosów między wszystkimi do ściślejszego wyboru należącymi osobami przez los nie zostanie rozstrzygnięty.

Uprawnieni do wyboru, nie mogą być od następnego wyboru wykluczeni, dla tego, że w wyborze poprzednim nie wykonali swego prawa wyborczego.

§. 51. Po skończeniu czynności wyborczej zamkniętym być ma prowadzony z niej protokół, i podpisany wraz z wykazem głosowania przez członków komisji wyborczej, komisarza wyborczego i protokolistę następnie z załączeniem listy wyborczej, wykazu głosowania i podpisania kartek od głosowania oraz tak ważnych jak za nieważne uznanych głosów, przy wyborach zaś wielkiej posiadłości (najwyżej opodatkowanych) z załączeniem pełnomocnictw lub dokumentów takowe odwołujących, a przy wyborach gmin wiejskich z załączeniem aktów wyboru wyborców ma tenże protokół być opieczętowany, napisem treści oznaczającym zaopatrzone i komisarzowi wyborczemu oddany.

Komisarz wyborczy odeśle akta wyborów szefowi kraju, jeśli wybór deputowanych przez czynność wyborczą został dokonany; jeżeli zaś głosowanie na jedną i tę samą liczbę deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, natenczas komisarz wyborczy odeśle akta szefowi kraju, jeśli siedziba krajowej władzy politycznej jest głównym miejscem oboru, w innym zaś razie temu urzędnikowi politycznemu, któremu poruczono ułożenie ogólnego rezultatu wszystkich do siebie należących głosowań (§. 52).

Jeżeli aktów wyboru nie podpisali wszyscy członkowie komisji wyborczej, to należy przyczynę tego podać w protokole wyborczym.

§. 52. W wypadkach, w których głosowanie na jedną i tę samą liczbę deputowanych odbywa się więcej niż w jednym zgromadzeniu wyborczym, winien w miejscu głównym wyboru powołany ku temu urzędnik wyciągnąć z nadesłanych aktów wyborczych (§. 51.) ogólny wynik należących do siebie głosowań i takowy pisemnie przedstawić.

Czynność ta urzędowa należy w siedzibie krajowej władzy politycznej do urzędnika, któremu ją szef kraju paruczył, w innych miejscach głównych wyboru do tego starosty powiatowego, w którego powiecie leży to miejsce, lub którego do czynności tej szef kraju wezwał.

Kogo uważać należy za wybranego orzekają §§. 49 i 50. Jeżeli przyjdzie do tego, iż los musi rozstrzygać, natenczas powołany do czynności powyższej urzędnik zaprosi dwóch w wyborze udział biorących wyborców, aby w jego obecności losowania dokonali i spisz z tego protokół, który wraz z oboma zaproszonymi podpisze.

Urzędnik ten zda natychmiast sprawę szefowi kraju o wyniku głosowania, a względnie o losowaniu, w razie potrzeby (§. 49) zaś zarządzi wybór ściślejszy we wszystkich dotyczących miejscach wyboru i zgromadzeniach wyborczych, a po przeprowadzeniu tegoż postąpi w ten sam sposób co do ułożenia ogólnego rezultatu.

Po zestawieniu ostatecznego wyniku ogólnego należy sprawę z tej czynności akt końcowy wraz ze wszystkimi z komisji wyborczych nadesłanymi aktami odesłać szefowi kraju. Odnosi się to w razie ściślejszego wyboru także do aktów zarządzenie to usprawiedliwiających.

§. 53. Wyborcy pierwszego ciała wyborczego wielkiej posiadłości na Bukowinie, oraz wybory wymienieni w ordynacyi krajowej dla Tyrolu §. 3 I, mają w terminie przez szefa krajowego naznaczonym, nadesłać mu własnoręcznie podpisane karty głosowania.

Kogo uważać należy za wybranego, stwierdzi szef krajowy lub jego zastępca w myśl przepisów §§. 49 i 50. W razie potrzeby wezwie wyborców do wyboru ściślejszego. Los, jeżeli do tego przyjdzie, wyciągnie komisarz przez szefa kraju do tego powołany. W tym celu zaprosi szef kraju dwóch wyborców i przesła ministrowi spraw wewnętrznych protokół o losowaniu spisany.

§. 54. Izby handlowo-przemysłowe wybierają w obecności powołanego do tej czynności przez szefa kraju komisarza wyborczego, każda na zgromadzeniu pełnem swych członków rzeczywistych zapomocą kartek do głosowania według przepisów regulaminu tychże izb, i według przepisów niniejszej ordynacyi wyborczej, bez względu na liczbę obecnych członków.

Protokół z czynności wyborczej prowadzi sekretarz Izby, i wraz z kartkami od głosowania i innymi do wyboru odnoszącymi się pismami odda go komisarzowi wyborczemu, który postąpi z tem według §. 51.

§. 55. Szef kraju przejrząwszy nadesłane sobie w myśl §§. 1 i 52 akta wyborcze wystawi i doręczy każdemu wybranemu deputowanemu, przeciw któremu nie ma zarzutu wykluczającego go na mocy przytoczonych w §. 20 powodów od obieralności, certyfikat wyborczy, który wybranego deputowanego uprawnia do wejścia do Izby deputowanych w Radzie państwa.

Akta wyborcze przesłać należy ministrowi spraw wewnętrznych, który je odda prezesowi Izby deputowanych.

§. 56. Jeżeli się zdarzy wybór podwójny, natenczas szef kraju wezwie wybranego, aby w przeciągu dni czterech oświadczył, który mandat przyjmuje.

Jeżeli oświadczenie to nie nadejdzie w tym terminie, to się przypuszcza, iż wybrany żadnego wyboru nie przyjmuje.

Po bezowocnym upływie terminu, lub po nadejściu oświadczenia, rozpisać należy tam gdzie potrzeba nowe wybory.

§. 57. Jeżeli z wyjątkiem ogólnych wyborów nowych okaże się w ciągu dni 90, po wyborze deputowanego, potrzeba nowego w jego miejsce wyboru, to podjąć go należy na podstawie list wyborczych użytych przy poprzednim wyborze, o ile wybór deputowanego nie został unieważnionym właśnie z powodu niedokładności tych list.

§. 58. Izba deputowanych sprawdza wybory przez wydział i orzeka po zdaniu sobie sprawy o ważności każdego wyboru.

Dopóki Izba nie uzna wyboru jakiegoś deputowanego za nieważny, dopóty ma tenże prawo zasiadania i głosowania.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Berlin. W dniu 16. b. m. zagał kanclerz nową sesję rady związkowej, po czem przystąpiono zaraz na plenarnem posiedzeniu do wyboru sekretarza na wszystkie posiedzenia członków pojedynczych wydziałów.

Dodatek do etatu na rok 1873, zawiera ogółem 3,513 369 talarów. Z tej sumy przeznaczono prócz 700 000 tal. dla nauczycieli elementarnych i 240 000 tal. dla nauczycieli gimnazjalnych, 31 000 tal. dla inspektorów szkolnych powiatowych i miejscowych. Inspektorzy powiatowi mają pobierać rocznej płacy 800 do 1600 tal. i remuneracyi za podróże od 200 do 400 tal. — Remuneracya urzędników za mieszkania unormowana została ostatecznie następująco: urzędnicy klasy 1. w kategorii Berlina pobierać będą rocznie 500 400, 300, 240 i 200 tal.; urzędnicy 2 i 3 klasy jako wyżsi radcy i rejencyjni, tudzież urzędnicy 4 i 5 klasy 300, 220, 180, 160, 140 i 120 tal.; urzędnicy zaliczeni do klasy pomiędzy klasą 5 a subalternami urzędów prowincjonalnych, subalterni drugiej klasy przy urzędach centralnych, subalterni przy urzędach prowincjonalnych i miejscowych 180, 144, 120, 100, 72 i 60 tal.; wreszcie urzędnicy niżsi 80, 60, 48, 31, 24 i 20 talarów rocznie.

Paryż. Sprawozdanie ks. Broglie odczytane komisji trzydziestu jest bardzo umiarkowanym, ale odrzuca kategorycznie wniosek ministra Dufaure'a i żądane przez p. Thiersa zmiany odnoszące się do artykułów traktujących o jego interwencyi przy interpelacyach. Sprawozdanie to nie pozwala już się ludzić nawet tym, którzy ciągle jeszcze wierzyli w możebność porozumienia i Izba rozstrzygać będzie musiała ostatecznie, po czyjej stronie jest słuszność. Zgromadzenie narodowe ma więc przed sobą ważną parlamentarną sesję, której rezultatem będzie unormowanie stosunków pomiędzy Izbą a prezydentem Rzeczypospolitej. Wedle wszelkiego prawdopodobieństwa zwycięstwo w tej parlamentarnej walce będzie po stronie p. Thiersa a mianowicie liczyć może wiele na ministrów Dufaure'a i Goularda. Zgromadzenie wreszcie samo przekonać się będzie musiało, iż rząd czynił ze swej strony jakie mógł tylko usiłowania, a pomimo tego większość komisji coraz większe stawiała żądania. Wreszcie całe stronnictwo umiarkowanych republikanów wyraziło się tak kategorycznie potępiająco o pracach komisji trzydziestu, że ani na chwilę wątpić nie można, iż w Izbie stanie zgodnie po stroie prezydenta.

